

Λαμπρός ο εορτασμός του Οσίου Ευθυμίου του Νέου στην Περιστερά Θεσσαλονίκης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Η Κωμόπολις των Περιστερών Θεσσαλονίκης της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου πανηγύρισε με κάθε μεγαλοπρέπεια τον προστάτη της Όσιο Ευθύμιο τον Νέο, μεγάλο ασκητικό ανάστημα του 9ου αιώνας μ.Χ.

Στον προ τριετίας ανακαινισμένο και εγκαινιασμένο, παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β', πεντάτρουλλο Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα Περιστεράς, κτίσματος του 871 μ.Χ., και με μέγα θησαυρό να τον πλουτίζει τα Ιερά Λείψανα του Οσίου Ευθυμίου του Νέου μέσα στην αργυρή τους λάρνακα, προσήλθε ομοθυμαδόν ο φιλάγιος λαός της Περιστεράς και των περιχώρων για να τιμήσει τον προστάτη του που ανέδειξε ουσιαστικά τον τόπο

τους στις πλαγιές του Χορτιάτη, δίπλα στη μεγαλώνυμο πόλη της Θεσσαλονίκης.

Της Ακολουθίας του Εσπερινού, που τελέστηκε τη Τρίτη 14η Οκτωβρίου 2025 το απόγευμα, προέστη ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεος Ζέρβας, πλαισιούμενος από πλειάδα Κληρικών τόσο από την Ιερά μας Μητρόπολη και όμορες Ιερές Μητροπόλεις, όσο και εξ Αγίου Όρους, ο οποίος και εκήρυξε τον θείο λόγο.

Προ της Απολύσεως έλαβε χώρα Ιερά Λιτάνευση των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Ευθυμίου ανά τις οδούς της ορεινής Κωμοπόλεως.

Την κυριώνυμο ημέρα της Εορτής, Τέταρτη 15 Οκτωβρίου 2025, των Ακολουθιών του Όρθρου και της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, πλαισιούμενος από τους Παν. Αρχιμ. π. Κυριακό Χολέβα, π. Γεννάδιο Ντελή, π. Ευθύμιο Μαρμαλίδη, π. Νικόδημο Κωτινούδη και τον εκ Μυκόνου ορμώμενο Αιδ. Πρωτ. π. Γεώργιο Κουσαθανά.

Τον Σεβασμιώτατο υπεδέχθη ο δραστήριος Εφημέριος του Ιερού Ναού Παν. Αρχιμ. π. Αθανάσιος Σφουγγάρος μαζί με το Εκκλησιαστικό του Συμβούλιο, τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Δημήτριο Ντισλή και τον φιλάγιο Λαό της Περιστεράς, στον προαύλειο χώρο του μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού του Αγίου Ανδρέου.

Επικεφαλής του Λαού ο Δημάρχος Θέρμης κ. Θεόδωρος Παπαδόπουλος, ο Αντιδήμαρχος Θέρμης κ. Βασίλειος Μουστάκας, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Στυλιανός Τσομαρίδης, οι Δασολόγοι του Δασαρχείου Θεσσαλονίκης κες Διαμάντω

Μαυρογονάτου και Ελένη Βρανά, ο μέγας δωρητής του Ναού κ. Ιωάννης Μπούρμπουλας κ. ά.

Καταστόλιστος και φροντισμένος ιδιαίτερα ο Ιερός Ναός από τον εξαίρετο Εφημέριο π. Αθανάσιο, μοσχοβολούσε χάρη Θεού, έχοντας κάτω από τους τρούλλους του σαν πολύτιμη κληρονομιά τα τιμιώτερα λίθων πολυτελών Ιερά Λείψανα του Οσίου, που προσέτρεξαν να προσκυνήσουν οι πιστοί.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη διεξοδικά στην αγία βιοτή του Οσίου Ευθυμίου που γεννήθηκε το 823 ή το 824 μ.Χ. στην Μικρασιατική Οψώ της Γαλατίας, στα μέρη της Άγκυρας.

Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Νικήτας, ήταν έγγαμος με σύζυγό του την Ευφροσύνη, με την οποία απέκτησαν και τέκνα. Εγκατέλειψε όμως τα εγκόσμια και το 841 μ.Χ. μόνασε αρχικά στον Βιθυνικό Όλυμπο, ενώ το 843 μ.Χ. κείρεται Μοναχός και λαμβάνει το όνομα Ευθύμιος.

Το 859 μ.Χ. κείρεται μεγαλόσχημος Μοναχός και αναχωρεί για τον Άθωνα. Οι πειρατικές επιδρομές των Αράβων της Κρήτης εμποδίζουν την άσκησή του στον γεραρό Άθωνα και καταφεύγει αρχικά στη νήσο των Νέων, δηλαδή τον Άγιο Ευστράτιο.

Και πάλι το 867 μ.Χ. αναγκάζεται να καταφύγει στα Βραστά της Χαλκιδικής, όπου ιδρύει Λαύρα και ζει ένα χρονικό διάστημα κοντά στη Θεσσαλονίκη ως στηλίτης. Πλήθος πιστών συρρέουν στην περιοχή για να τον γνωρίσουν και να λάβουν την ευχή του μεγάλου ασκητού που κατά διαστήματα έφευγε από το Ησυχαστήριό του στον χείμαρρο των Βραστών και επέστρεφε στον αγαπημένο του Άθωνα.

Το 870 μ.Χ. λαμβάνει εντολή από τον Κύριο για την ανέγερση της Μονής Αγίου Ανδρέου στην Περιστέρα, στον ίδιο χώρο όπου ευρισκόταν παλαιός ξεχασμένος Ιερός Ναός επ' ονόματι του Πρωτοκλήτου που είχε μετατραπεί, δυστυχώς, σε μάνδρα προβάτων.

Με τη βοήθεια 2-3 εργατών μόνος ο Άγιος ανεγείρει τον σημερινό πεντάτρουλλο Ιερό Ναό και το 871 μ.Χ. αρχές Σεπτεμβρίου τον εγκαινιάζει με προεστώτα τον Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης Μεθόδιο, όπως μας πληροφορεί ο βιογράφος και μαθητής του Άγιος Βασίλειος ο εξ Αθηνών.

Παράλληλα ο Όσιος ανεγείρει γυναικεία Μονή και αναχωρεί από την Περιστέρα το 884 μ.Χ., αφού τοποθετεί στην ανδρική Ιερά Μονή Ηγούμενο τον εγγονό του Μεθόδιο και Ηγούμενη στο γυναικείο Μοναστήρι την εγγονή του Ευθυμία.

Για μεγαλύτερη άσκηση και ησυχία αναγκάζεται ο Άγιος να βρει καταφύγιο στην έρημη νήσο Ιερά, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, όπου στις 15 Οκτωβρίου του 898 μ.Χ., ύστερα από σύντομη ασθένεια, κοιμάται και ανέρχεται στον Κύριο και Θεό του σε ηλικία 74 ετών.

Το σκήνωμά του μεταφέρεται από δύο μαθητές του, Μοναχούς της Μονής του Αγίου Ανδρέα, στη Θεσσαλονίκη και τελικώς θάβεται στις 13 Ιανουαρίου του 899 μ.Χ. στο Καθολικό της Μονής του. Την πορεία αυτή του Αγίου μαρτυρεί Παρεκκλήσι που προεξέρχει στην νοτιοανατολική γωνία του Ναού του Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, αφιερωμένο στη μνήμη του και δεικνυόμενο μέχρι και σήμερα.

Περαίνοντας ο Σεβασμιώτατος την ομιλία του και συνδυάζοντας την οσία βιοτή του Αγίου με τους δύο πρώτους στίχους της Ευαγγελικής σημερινής Περικοπής από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, δηλαδή τα λόγια του Κυρίου: «Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.», δηλαδή « Ὅλα παραδόθηκαν σ' Εμένα από τον Πατέρα Μου· κανείς άλλος δεν γνωρίζει τον Υιό παρά μόνο ο Πατήρ, ούτε τον Πατέρα γνωρίζει κανείς κατά βάθος και κατά την ουσία του, παρά μόνο ο Υιός και εκείνος, στον οποίο ο Υιός θα θελήσει να Τον αποκαλύψει» (Ματθ. ια΄ 27), παρατήρησε ότι κανένας άλλος τρόπος Αποκαλύψεως του Θεού στον άνθρωπο δεν υπάρχει παρά μονάχα η κατά Χριστόν Οικονομία.

Ο Ενανθρωπήσας Υιός και Λόγος του Θεού φανέρωσε, όσο το δυνατόν σε ανθρώπινους νόες, το μεγαλείο της Αγίας Τριάδος και ζήτησε, μετέχοντας στην κατά Χριστό Ζωή, να εμβολιαστούμε άπαντες στην Αγιοτριαδική Κοινωνία. Τούτο φαίνεται στη ζωή του Αγίου Ευθυμίου του Νέου, που με αποκάλυψη φανερώνεται σε αυτόν το θέλημα του Θεού να αναστήσει από τα ερείπιά του τον Ναό του Αγίου Ανδρέου Περιστεράς, να τον αναδείξει σε μεγαλόπρεπο Παλλάδιο και να αποτελέσει έτσι πηγή αληθούς γνώσεως του Θεού.

